

РЕШЕНИЕ

№ 14316

гр. София, 23.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110130223 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 411 от КЗ и чл.86 от ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от ..., ЕИК ..., срещу ..., ЕИК ..., с която моли от съда ответникът да бъде осъден **да заплати сумата от 1109,19 лв.**, представляваща регресна претенция по застрахователно обезщетение, изплатено по застрахователна полица „Каско“ № ..., валидна към датата на ПТП, с включени обичайни ликвидационни разноски в размер на 15 лв., ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от 07.06.2022 г.- датата на подаване на исковата молба, до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **499,94 лв.**, представляваща мораторна лихва **от 01.12.2021 г. до 06.06.2022 г.** Претендира разноски.

Ищецът ..., ЕИК ..., твърди, че на **16.09.2021 г.** в гр. София, ж.к. „...“, при предприемане маневра „десен завой“ при ..., водачът на лек автомобил марка „БМВ“, модел „320“, рег. № ..., удря спрелия лек автомобил „Мицубиши“, с рег. № ..., в резултат на което му нанася материални вреди на предна лява част, за които при ищеца имало сключена имуществена застраховка „Каско“, обективизирана в застрахователна полица № ..., валидна към датата на ПТП. За процесното ПТП бил изготвен Двустранен констативен протокол от 16.09.2021 г., подписан от участниците в него. Към датата на ПТП отговорността на водача на лек автомобил „БМВ“, модел „320“, рег. № ..., била покрита по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество. Сочи,

че за обезщетяване на причинените вреди на лек автомобил „Мицубиши“, с рег. № ..., при ищеца е била заведена Щета № ..., като срещу издадена фактура № .../15.10.2021 г. на 28.10.2021 г. било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1094,18 лв. на сервиза, извършил ремонтно-възстановителните дейности по отстраняване на вредите от процесния автомобил. Поддържа, че във връзка с извършените огледи и определяне размера на обезщетението по застрахователната преписка са били направени обичайни ликвидационни разноси в размер на 15 лв. С изплащане на застрахователното обезщетение ищецът встъпил в правата на собственика на увреденото МПС срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на причинителя на вредата и виновен за процесното ПТП, водач. Ищецът е предявил регресната си претенция в размер на **1109,19 лв.** срещу ответното дружество, като последното е отказало плащане на процесната сума. Ищецът е представил писмени доказателства и е посочил други относими и допустими доказателствени средства, в т.ч. изслушване на автотехническа експертиза във връзка механизма на ПТП, вида и степента на процесните вреди, причинно-следствена връзка на последните с твърдяното в исковата молба ПТП, и определяне стойността по пазарни цени на имуществените вреди, които са приети в хода на съдебното дирене.

Ответникът ..., ЕИК ..., подава отговор в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва наличието на валидна към датата на ПТП задължителна застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за лек автомобил марка „БМВ“, модел „320“, рег. № ..., при него. Поддържа, че исковата молба е нередовна, поради липса на ясно и точно описание на обстоятелствата около настъпване на процесното ПТП. Оспорва механизма на ПТП и наличието на вина на водача на тежкотоварния автомобил за настъпването му. Поддържа, че увреденият лек автомобил е бил неправилно паркиран, в резултат на което е създал опасност за останалите участници в движението. Посочва, че в съставения ДКП участниците в ПТП постигнали съгласие, че виновен за настъпване на ПТП-то бил водачът на лек автомобил „Мицубиши“, с рег. № Твърди наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на л.а. „Мицубиши“, с рег. № ..., поради това че към момента на удара е бил неправилно паркиран. Оспорва размера на иска като необосновано завишен. Поддържа, че заплатената стойност на ремонта не отговаряла на средните пазарни цени, при които е могло да бъдат отремонтирани вредите. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между материалните вреди и процесното ПТП. Поддържа, че процесните вреди са причинени при предходно ПТП без участието на застрахованото при ответника МПС. Моли за отхвърляне на иска като неоснователен. Претендира присъждане на разноси. В условията на евентуалност прави искане за постановяване на неприсъствено решение. Ответникът поставя допълнителни задачи, на които вещото лице да отговори при изготвяне на заключението по САТЕ, както и да бъде разпитан като свидетел, водачът на застрахования при него автомобил по 33 „ГО“.

Съдът като взе предвид становищата на страните и след съвкупен анализ на приетите по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от

фактическа и правна страна следното:

По иска по чл. 411, ал. 1 КЗ:

С доклада по делото, обявен за окончателен без възражения от страните, съдът е разпределил доказателствената тежест за релевантните по делото факти, като е указал на ищеца, че следва да установи, валидно застрахователно правоотношение със застрахования, в чиито права твърди, че е встъпил; плащането на застрахователното обезщетение към застрахования или трето лице /автосервиз/; **механизмът и причината за настъпване на ПТП, размерът и видът на щетите; както и елементите на деликтната отговорност като основание за ангажиране на регресната такава /противоправно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между деянието и вредите и вина**, като вината се предполага до доказване на противното/.

На ответника, съответно е възложил да докаже че е погасил дълга, както и въведените с отговора на исковата молба правоизключващи, както и да **обори презумпцията за вина на** водача на л.а. „БМВ“, модел „320“, рег. № ..., или да установи наличието на твърдяното съпричиняване от водача на увредения л.а. „Митцубиши Аутлендър“.

С доклада, приет за окончателен без възражения от страните, съдът е обявил за безспорно между страните и ненуждаещо се от допълнително доказване, че на 16.09.2021 г. в гр. София е настъпило ПТП между л.а. „Митцубиши Аутлендър“ с ДКН № ... с водач К. К. и л.а. „БМВ“ модел „320“ с рег. № ..., с водач Я. М.. Към същата дата за лек автомобил марка „Митцубиши Аутлендър“ с ДКН № ..., е имало валидна сключена при ищеца, имуществена застраховка „Каско“, с покритие по клауза „А“ – Пълно каско, обективирана в застрахователна полица № ..., както и че по образуваната пред него Щета № ... г. ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на **1094,18 лв.** (по фактурна цена) на сервиза, извършил ремонтно-възстановителните дейности по отстраняване на вредите от л.а. „Мицубиши“, с рег. № Към датата на ПТП няма спор, че за лек автомобил марка „БМВ“, модел „320“, рег. № ..., при ответното дружество е имало сключена валидна за дължителна застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

С оглед изявленията на страните и ограничаване на спора до част от възложените в тежест на ищеца обстоятелства, посочени по-горе относно механизмът и причината за настъпване на ПТП, размерът и видът на щетите, както и оспорената вина на водача на „БМВ“, модел „320“, рег. № ..., и твърдяното от ответника съпричиняване на вредоносния резултат от водача, на застрахования при ищеца автомобил, съдът приема, че всички останали въведени с ИМ твърдения от ищеца и възложени в негова тежест, посочени и по-горе, са установени от приетите по делото писмени доказателства, поради което не се налага отново тяхното обсъждане и анализ.

От двустранния констативен протокол за ПТП от 16.09.2021г., и от приетото по делото заключение на САТЕ се установява, че причина за настъпване на процесното ПТП е поведението на водача Я. М., която при маневра „десен завой“ не контролира непрекъснато управляваното от нея МПС – „БМВ“ с рег. № ..., при което допуснала съприкосновение с

престояващия в дясно на пътното платно и десния тротоар по ул.“...” в кв. „...“, л.е. „Мицубиши“, с рег. № ..., при което му причинила имуществени вреди, представляващи охлузвания по преден ляв калник. Съдът приема за установено противоправното действие на водача на л.а. „БМВ“ - св. М., доколкото същата е в движение, а увредения автомобил е бил в покой, паркиран с десните гуми върху десния тротоар на улицата, при което единствения участник в движението, който е могъл с действията си да предотврати произшествието е именно водача на движещия се автомобил, в случай л.а. „БМВ“ с рег. № От събраните по делото доказателства, в т.ч. свидетелските показания на разпитаните като свидетели водачи на автомобилите, участници в процесното ПТП, не се установява виновно поведение у водача на л.а. „Мицубиши Аутлендър“ с рег. № ... – св. К.. Същият е бил в престой, като не е напуснал купето на автомобила и е изчаквал в дясно /с лявата си част на пътното платно, а с десните гуми съответно върху тротоара/, като по ул. „...“ в кв. „...“ където е настъпило произшествието не се установява /видно и от заключението на САТЕ/ да има забрана за паркиране на пътното платно или тротоара. От заключението на експертизата става ясно, че на мястото на инцидента няма вертикална или хоризонтална маркировка, указваща такава забрана за престой и паркиране, а показанията и на двамата свидетели са категорични, че от лявата страна на пътното платно по посоката на движение на л.а. „БМВ“ е имало паркирани автомобили, които са затруднявали разминаването на движещите се по улицата МПС. Именно това стесняване на активната лента за движение, е принудило водача на л.а. „Мицубиши Аутлендър“ с рег. № ..., да паркира така, че част от автомобила му да е качен върху тротоара вдясно на пътното платно, което е двупосочно.

От показанията на свидетелите става ясно също, че макар да са попълнили погрешно ДКП за ПТП от 16.09.2021 г., разменяйки местата на превозните средства, вписвайки невиновния за ПТП водач на мястото на превозно средство „А“, при съставянето на протокола същите са нямали спор по отношение на вината за ПТП, което се потвърждава и от показанията на св. М. пред съда. Същата, макар да счита, че другия автомобил е бил паркиран неправилно върху тротоара, по същество не оспорва, че тя е виновна за настъпване на произшествието, като отдава до голяма степен това и на натовареното движение по улицата, паркираните в ляво по нейната посока на движение автомобили, струпването на спрели за престой автомобили по улицата, заради намиращите с в непосредствена близост детска градина и училище, което стеснява прекомерно зсвободната зона за преминаване и разминаване на автомобилите в движение. Свидетелката споделя, че е усетила съприкосновението с автомобила, покрай който е преминала – увредения л.а. „Мицубиши“, както и че доброволно се е върнала на мястото на ПТП за съставяне на ДПК за ПТП /приложен на л.10 от делото/, където лично е видяла следи от своята боя върху другия автомобил. Последното навежда на извод, че описаните от ищеца при огледа щети по л.а. „Мицубиши“ по левите преден калник, облицовка на предна лява броня и декоративна вежда на левия калник, са пряка последица именно от настъпилото на 16.09.2021 г., ПТП.

От приложените по делото калкулация към щета, фактура за извършените ремонтни дейности и заключението на САТЕ, се установяват вида на щетите по л.а. „Мицубиши“,

като не се установява да има увредени детайли, които да са със степен на увреждане, изискваща подмяната, а болшинството от ремонтните дейности представляват бояджийски и свързани с тях, авто-услуги. Видно от приложената по делото фактура от автосервиза, извършил възстановителните дейности, последните възлизат на сума от общо 1094, 18 лв. и включват разходи за труд и разходи за материали. Заплатената на автосервиза стойност на ремонтните работи, видно и от заключението на автотехническата експертиза, представлява пазарната стойност на ремонтните дейности за възстановяване на л.а. „Митцубиши Аутлендър“ с рег. № ..., тъй като автомобила е отремонтiran в оторизиран за марката „Митцубиши“ сервиз, поради факта, че същия е бил в период на експлоатация от първа регистрация от едва 9 месеца и 22 дни. В официалния сервиз, стойността на труда е почти двойно по-висока от средната за страната /44 лв./час спрямо установената от САТЕ средна цена от 18 лв./час/, но същевременно в официалния сервиз, ремонтните работи са приключили в рамките на 11,6 часа, а според вещото лице, при определяне на средната пазарна цена на същите, необходимите часове труд за възстановяване на автомобила са 16,5 часа. Именно стойността на труда и броя на часовете, необходими за отстраняване на вредите по процесния автомобил, правят разликата между средните пазарни цени и пазарните цени за възстановяване на автомобила, а не както неоснователно твърди ответника от надписани видове ремонтни работи, които нямат пряка причинно-следствена връзка с ПТП от 16.09.2021 г.

Като се изключи грешката при вписване данните за превозните средства за виновния и невиновния водач, приетия по делото ДПК за ПТП от 16.09.2021 г. е съставен съгласно изискванията на Наредба № Из-41 от 12 януари 2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд (загл. изм. - дв, бр. 19 от 2017 г.), в частност чл.5 от същата, предвиждащ „когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП - приложение № 3. Двустранен протокол не се попълва при условие, че има съмнение, че участник в произшествието е под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не притежава необходимите права за управление на моторно превозно средство“. В конкретния случай, няма данни, нито твърдения, някой от участниците да е бил под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества и/или техни аналози, а видно от вписаните данни водачите са били и правоспособни. Безспорно се установи, че участниците са имали съгласие по обстоятелствата на ПТП и доброволно са попълнили и подписали ДКП за ПТП, което бе потвърдено и в настоящото съдебно производство, при разпита им като свидетели. Изложеното в протокола като обстоятелства и механизъм на настъпване на ПТП се потвърждава и от показанията на св. К. и св. М., който в отношенията между двете застрахователни дружества по отношение на регресната отговорност, се явяват като незаинтересовани лица. С оглед изложеното, съдът намира показанията и на двамата свидетели, преценени по реда на чл.172 от ГПК, за обективни, пълни, ясни, последователни и кореспондиращи с писмените доказателства по делото, поради което ги кредитира. Не се

потвърждава от доказателствата по делото единствено съмнението на св. М., което същата изказва при разпита ѝ, че за другия участник е имало забрана за паркиране и/или престой върху тротоара, където безспорно се установи, че той е престоявал по време на инцидента. Напротив, видно и от заключението на САТЕ, и от устните обяснения на в.л. в съдебно заседание, на мястото на ПТП липсват забранителни знаци за паркиране и престой, липсват паркинг колчета от страната на тротоара в дясно, където е бил спрял л.а. „Митцубиши Аутлендър“, липсва и хоризонтална и вертикална маркировка, указваща каквато и да било друга забрана, като на мястото на ПТП /улица „...“/ няма обособени места за паркиране. Съгласно чл.94, ал.3 от ЗДвП ***„За престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.“***. Тоест, по делото не се установява, водачът на л.а. „Митцубиши Аутлендър“ – св. К., да е нарушил свое задължение, вменено му по ЗДвП, но се установява такова противоправно действие от страна на другия водач, св. М., която както по-горе бе казано е нарушила общата забрана по чл.20, ал.1 от ЗДвП, а именно ***„Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“***, което тя не е сторила и така е допуснала виновно да причини на другия участник в ПТП, имуществени вреди. Видно от обясненията на в.л. В., при изслушването му в о.с.з. на 28.04.2023 г., „ако водачът на л.а. „БМВ“ е имало как и е спазил безопасна странична дистанция при разминаването е нямало да настъпи процесното ПТП“, т.е. единствено във възможностите на този водач е било да предотврати произшествието.

Протоколът за ПТП от 16.09.2021г., макар да не е регистриран в КАТ, на основание нормата на чл. 180 ГПК, в частта на изявленията на водачите е частен документ, подписан от тези лица и обвързва съда да приеме, че изявленията, вписани в същия документ на първо място са направени от лицата – водачи на МПС, участвали в ПТП, а на следващо място, че ПТП е настъпило по описания в протокола начин, вкл. описаното в графичната му част /като схема на ПТП/. Съгласно описаните в протокола обстоятелства и отразената схема на ПТП, е видно, че водача на автомобил „В – „БМВ“, модел „320“ с рег. № ..., удря („задира“) от лявата страна, паркиран в дясно на л.а. „Митцубиши Аутлендър“ с рег. № ..., с които си действия виновно е нарушил правилата за движение ***/недостатъчен непрекъснат контрол върху управляваното от нея МПС, при което е нарушена нужната странична дистанция между автомобилите при извършваната от нея маневра „завой на дясно“, съгласно разп. на чл.20, ал.1 от ЗДвП/***, при което е бил увреден автомобила, застрахован при ищеца.

Преценени в съвкупност приетите по делото писмени и гласни доказателства, както и заключението по САТЕ, според настоящият съдебен състав установяват безспорно, че

причинените по лек автомобил „Митцубиши Аутлендър“ с рег. № ... имуществени вреди са в пряка причинна връзка с описаното по-горе противоправно поведение на водача на л.а. „БМВ“, модел „320“ с рег. № ..., същите са настъпили по описания в протокола за ПТП от 16.09.2021 г. начин, като не се установява виновно поведение на другия водач, т.е липсва съпричиняване.

Страните по делото не спорят че към датата на ПТП застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на делинквента е ответното дружество.

От приетото заключение по изслушаната автотехническа експертиза се установява, че посочените от застрахователя по имуществената застраховка повреди на л.а. марка „Митцубиши Аутлендър“ с рег. № ..., отговарят на описания в протокола за ПТП механизъм на ПТП, а сумата на щетите по застрахованото МПС, изчислена по пазарни цени към датата на ПТП възлиза на **1094,18 лв.**, което представлява фактурната стойност на ремонтите работи. Претърпените от реализираното ПТП вреди по застрахования автомобил се установяват и от описите-заключение по образуваната при ищеца щета № ... г. и доклада по щетата. Същите са били отстранени в избран от застрахования собственик официален сервиз ..., който извършва възложени му автосервизни услуги по Договор за автосервизни услуги сключен със ..., откъдето е издадена Фактура № .../15.10.2021 г. на стойност 1094,18 лв., с приложена към нея Калкулация относно видовете ремонтни дейности и техните ед. цени, в т.ч. на вложения труд. Между страните няма спор, че застрахователят-ищец е заплатил на извършилия ремонта доверен сервиз сумата от 1094,18лв., чрез извършения масов превод съгласно Опис № 23788 от 28.10.2021 г. и съгласно издадената от него фактура.

Съобразно разпоредбата на чл. 411, ал. 1, изр. 2 и 3 КЗ в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност". Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Отговорният по чл. 45 ЗЗД дължи поправяне на действителните вреди, т.е. необходимите средства по средни пазарни цени за възстановяване на увреденото имущество в състоянието му отпреди деликта.

Съдът, съобразявайки както заключението на вещото лице, така и периода на експлоатация на автомобила към датата на ПТП /9 м. и 22 дни/ намира, че е право на застрахования по имуществената застраховка собственик да избере като начин на обезщетяване „ремонт в доверен и/или официален сервиз“ като в случая такъв сервиз се явява именно ..., а издадената от този сервиз фактура на стойност 1094,18 лв. се явява **пазарна цена** към този момент за извършения ремонт. Съгласно чл.17, ал.1 и чл.19, ал.1 от

Наредба № 24/2006 г. за Методиката за уреждане на претенции за обезщетяване на вреди, причинени на МПС, за автомобили до 3 години от първоначалната им регистрация, **фактурите за отремонтване се приемат изцяло по отношение на стойността на детайлите, нормовремената, сервизния час и материалите за боядисване, след сравнителен анализ с описа на констатираните вреди.** Следователно, в случая не се установява и възражението на ответника, че претендирания размер е прекомерно завишен, доколкото средните пазарни цени макар по-ниски от пазарните такива /от 826,10 лв./ не се дължат на несъответствие между описаните констатирани щети и отремонтваните такива и влагане на ненужни материали и детайли, а разликата която се явява е единствено от цената на труда и вложеното време за отстраняване на щетите. Платените от ищеца такива обаче пазарни цени, отговарят на изискването на закона за поправка на действителните вреди и именно за тях, в полза на ищеца е възникнала регресната претенция към ответника.

Поради изложеното, съдът намира, че иска на ищцовото дружество следва да се уважи в предявения му размер от 1109, 18 лв., в която сума се включват и обичайните ликвидационни разноски, които ищеца извършва при ликвидиране на образуваните пред него щети и покриващи разходите му във връзка с изготвените описи на щети, калкулациите и докладите по тях, изготвяне на снимков материал. Същите се претендират в минимален размер от 15 лв., който не се оспорва от ответника и поради което съдът намира същите за дължими.

Като краен извод, съдът намира иска по чл. 411, ал. 1 КЗ за изцяло основателен за претендирания размер от 1109,18лв., поради което следва да бъде уважен, така както е предявен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е възложено да докаже наличието на главен дълг и изпадането в забава на ответника за него, както и размера на законната лихва за забава за процесния период. Възраженията в отговора по чл.131 от ГПК по отношение на този иск са бланкетни, поради неоснователност на главния иск и акцесорността на иска за мораторна лихва, същия да се отхвърли.

Съгласно чл. 412, ал. 3 вр. ал. 1 КЗ застрахователят по „Гражданска отговорност“ изпада в забава в 30 дни от представянето на всички доказателства по регресната претенция на застрахователя по имуществена застраховка.

В процесния случай ищецът е поканил ответника с писмо /прието по делото на л.23/, като ответника не оспорва да е получил същото, както и че към него са приложени всички изискуеми за претенцията документи, като няма данни, а и не се твърди обратното, че ответника е изискал представяне на допълнителни документи, нито че е изплатил обезщетението в 30 дневния срок след получаването на поканата. По делото има доказателства, че на 10.12.2021 г. ответника е постановил мотивиран отказ да изплати търсеното обезщетение, като не се спори по делото, че отказа е постановен в предвидения в чл.412, ал.3 от КЗ, 30-дневен срок. Предвид това и с оглед основателността на главната искова претенция, съдът приема, че ответникът е изпаднал в забава считано от 11.12.2021 г., когато е постановил отказ от плащане на обезщетение, което в настоящото производство,

безспорно се установи да е дължимо. Следователно, на ищеца следва да се присъди обезщетение за забава в размер на законната лихва, но за периода от 11.12.2021 г. до 06.06.2022 г. (датата, предхождаща предявяването на исковата молба), което съдът определи на осн. чл. 162 ГПК, че възлиза на сума в размер на 54,84лв., посредством онлайн лихвен калкулатор, базиран в интернет на страница (<https://www.calculator.bg>).

С оглед на изложеното искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД също следва да се уважи, макар и не за пълния претендиран от ищеца размер от 499,94 лв., като за разликата от **445,10 лв.** и периода от 01.12.2021 г. до 10.12.2021 г., искът подлежи на отхвърляне, като неоснователен и недоказан.

По разноските:

С оглед изхода на спора, право на разноски имат и двете страни, като представят Списъци по чл.80 от ГПК. Ищецът претендира и доказва такива в размер на 649,17 лв., от които 50 лева – държавна такса, 150 лева – за експертиза; 80 лв.- депозит за свидетел и 369,17 лева адвокатско възнаграждение с ДДС. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и съобразно с уважената част от иска, ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски до размер **от 469,60 лв.**

Съдът не намира основание за присъждане на свидетеля К. К., допуснат на страната на ищеца, на претендираното от него допълнително възнаграждение, извън вече платеното му такова от 80 лв., което покрива разходите му за явяване в с.з съгласно представените разходно-оправдателни документи. Представените доказателства за средно дневното му възнаграждение, което нямало да получи, поради явяването си пред съда, следва да му се заплати от работодателя, в случай, свидетелят си е подал молба за отпуск по чл.157, ал.1, т.4 от КТ, доколкото има право на такъв вид отпуск, а работодателят е длъжен да го освободи от работа за изпълнение на граждански, обществени и други задължения, в частност когато е призован да се яви пред съд като свидетел, както в случая.

Ответникът на осн. чл.78, ал.3 от ГПК, съразмерно с отхвърлената част от исковете също има право на разноски. Претендира такива в размер на 230 лв. – депозити за експертиза и свидетел, като и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в определен от съда размер, който в случая съдът счита, че следва да е минимален по ЗПрП от 100 лв. Така от общо сторените от ответника разноски от 330 лв., съразмерно на отхвърлената част от исковете, му се следват такива до размер от 91,28 лв.

Така мотивиран, и на осн. чл.235, ал.1 от ГПК, Софийски районен съд, 164 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА ..., ЕИК ..., да заплати на ..., ЕИК ..., на основание чл. 411, ал. 1 КЗ/нов/, сумата от **1109,18 лева, представляваща регресно обезщетение за нанесени щети на лек автомобил марка „Мицубиши“, с рег. № ..., в резултат на реализирано на 16.09.2021г. в гр. София, ПТП, по вина на водач на л.а. „БМВ“, модел „320“, рег. № ..., чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва, считано от**

07.06.2022г. до окончателното погасяване, с вкл. 15 лв. ликвидационни разноси, а на основание чл.86 от ЗЗД и сумата от **54,84 лв.**, представляваща мораторна лихва върху присъденото регресно обезщетение, за периода на забавата от 11.12.2021 г. до 06.06.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.86 от ЗЗД за разликата до пълния предявен размер от 499,94 лв. или за сумата от **445,10 лв.** и периода от **01.10.2021 г. до 10.12.2021 г.**, като **неоснователен и недоказан**.

ОСЪЖДА ..., ЕИК ..., **да заплати на ...**, ЕИК ... на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **469,60 лв.**, представляваща сторените от ищеца съдебни разноси в настоящото производство пред СРС, съразмерно на уважената част от исквете.

ОСЪЖДА ..., ЕИК ... да заплати на ..., ЕИК ..., на осн. чл.78, ал.3 от ГПК сумата от **91,28 лв.**, представляваща сторените от ответника съдебни разноси в настоящото производство пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от исквете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____